

کار همچون زندگی

چگونه می‌توانید کاری را که برای آن زاده شده‌اید
کشف کنید و به رضایت خاطر برسید؟

تامس مور

ترجمه
محمدرضا سلامت

با مقدمه‌ای از
مصطفی ملکیان

فرهنگ‌نشر نو
با همکاری نشر آسیم
تهران - ۱۳۹۹

فهرست مطالب

۱۳	پیشگفتار نویسنده برای ترجمه فارسی کتاب
۱۷	کارِ جان آشنا، کارِ جان پالا / مصطفی ملکیان
۲۳	یادداشت مترجم
۳۳	درآمد کیمیاگری: اُپوس روح
۳۷	۱ به جایی نرسیدن
۵۰	۲ ندای درون
۶۹	۳ روح و نفس
۹۲	۴ آشتی با گذشته
۱۰۷	۵ آشفستگی آفرینشگر
۱۳۱	۶ زندگی در برج عاج
۱۵۱	۷ مراقبت از روح در محل کار
۱۶۵	۸ بنیانی استوار داشته باشید و بلندپروازی کنید
۱۷۸	۹ دیمون کار
۲۰۳	۱۰ عشق ورزیدن به کار
۲۲۱	۱۱ کار کردن عبادت است
۲۳۸	۱۲ زندگی یکدست
۲۵۳	سپاسگزاری

کارِ جان آشنا، کارِ جان پالا

مصطفی ملکیان

مهمترین مدّعیِ تامس مور (Thomas Moore)، روان‌درمانگرِ امریکایی (۱۹۴۰-)، که سابقاً راهب بوده و اکنون یکی از پرآوازه‌ترین نویسندگانِ کتابهای معنوی است، این است که عصر ما چیزی بسیار عظیم و ارجمند را از کف داده است که او از آن به soul (جان/نفس/روح) تعبیر می‌کند؛ و بزرگترین رسالتی که برای خود قائل است راه‌نمایی و کمک به همعصرانِ ما است که این چیز را بازشناسند و به حیاتِ خود بازگردانند و تیمارداری و مراقبت از آن را، مادام‌العمر، کارِ اصلی و شغلِ شاغلِ خود بدانند. او، در پراهمیت‌ترین و بیش‌خوانده شده‌ترین کتاب‌اش، با عنوان *Care of the Soul: Guide for* و *Cultivating Depth and Sacredness in Everyday Life* (= مراقبتِ نفس) تیمارِ جان: راه‌نمایِ پرورشِ عمق و قداست در زندگیِ هرروزه، «از عارضه و ناخوشیِ بزرگیِ سده‌ی بیستم: از دست رفتنِ روح» سخن می‌گوید. این از دست رفتنِ روح، به عقیده‌ی او، و چنان‌که از عنوانِ فرعیِ همین کتاب او نیز پیدا است، سبب شده است که زندگیِ هرروزه و متعارف و عادیِ ما هم عمقِ خود را فاقد شده است و هم قداستِ خود را. و او، با نشرِ تقریباً بیست‌وپنج کتاب،

هرکس داده شده‌اند، و با ویژگیهایِ هیچ‌کسِ دیگر عینیت و وحدت ندارند، فقط بدین جهت داده شده‌اند که او را به اداء آن رسالت قادر سازند.

(۲) اگر آن رسالتِ خاص کشف نشود و/یا زندگی براساس آن تنظیم نشود آدمی پیوند خود را با ژرف جانِ خود از دست می‌دهد و، در نتیجه، هرگز روی رضایت و خشنودی از خود و زندگیِ خود را نخواهد دید. وانگهی، بخشی از تیمارِ جان را وانهاده است.

(۳) پس، اگر آن رسالت معلوم شد باید کارِ عُمرانه (Life's Work یا Life-Work)یِ شخص شود، بدین معنا که، هیچ‌گاه، از پرداختن به آن سر نیچد و هرچه را با آن موافقت ندارد یا مخالفت دارد از حریم زندگی خود براند و دور کند.

(۴) کشف رسالت و کارِ عمرانه، درست، همچون کیمیاگری است؛ و این مشابهت لاقفل از دو جهت است: یکی این که هر دو فرآیندی بسیار طولانی و، البته بسیار پالایشگرانه دارند که طی آن صبوری فوق‌العاده می‌طلبد؛ و دیگر این که در هر دو خود همین فرآیند اهمیتی دارد بسیار عظیم‌تر از فرآورده‌ای که از آن فرآیند حاصل می‌آید، به گونه‌ای که گویی نتیجه‌ی نهایی و مطلوب طی فرآیند خود طی فرآیند است. غرض از این تشبیه این است که همین که، در طول عمرت، دل مشغول یافتن رسالت و کارِ عمرانه‌ات باشی پاداش خود را یافته‌ای.

(۵) کارِ عمرانه به زندگیِ آدمی یک پارچگی و وحدتِ اندام وار (organic)، معنا و کمال می‌بخشد. زندگی که در آن به کارِ عمرانه‌ات اشتغال نداشته باشی لحافی چهل تکه است و وحدت ندارد و نیز ارکستری بی‌رهبر است که از هر گوشه و کنارش آوایی جدا و ناهماهنگ به گوش می‌رسد. وانگهی، هیچ‌یک از اجزایش چنان نیست که به کل معنایی واحد بدهد. و، از همه‌ی اینها گذشته، رو به کمال ندارد و، دم به دم، پریشیده‌تر و ناقص‌تر می‌شود.

(۶) شغل (occupation) و حرفه (profession)یِ آدمی باید هماهنگ با، و حتی برآمده از دل، کارِ عمرانه‌اش باشد. شغل و حرفه‌ای که چنین نباشد بسا که درآمد یا لذت به همراه داشته باشد؛ اما، سرنوشتی بد و نامطلوب برای شخص

کوشیده است تا هم این فقدانِ عمق و قداست را در ساحت‌هایِ گوناگون زندگی ما نشان دهد و هم راه برون شد از این وضع و حال را یادآور شود تا از نو، این عمق و قداست را کشف کنیم: چرا که به نظر او، زندگی فاقد عمق و قداست، هرگز، رضایت‌بخش نخواهد بود.

مور، در سرتاسر آثار خود، سخت تحت تأثیر کارل گوستاو یونگ (Carl Gustav Jung) بنیان‌گذار روان‌شناسی تحلیلی و روان‌درمانگر سوییسی (۱۸۷۵-۱۹۶۱) و جیمز هیلمن (James Hillman)، روان‌شناس امریکایی (۱۹۲۶-۲۰۱۱) و بنیان‌گذار جنبش موسوم به روان‌شناسی کهن الگویی (archetypal psychology)، که خود از پی‌روان یونگ بود، واقع است. از این رو، روان‌شناسی تحلیلی یونگ و روان‌شناسی کهن الگویی هیلمن مهمترین منابع تغذیه‌ی فکری او به حساب می‌آیند. او افزون بر اینها، از اسطوره‌ها (باز هم تحت تأثیر یونگ)، حکایات باستانی، آثار تخیلی، و روش‌های درمانگرانه‌ی متعارف در روزگار ما نیز بهره می‌جوید. البته، تفکرات، فهم، و تجارب شخصی‌اش نیز سهم خود را دارند.

در کتابی که اکنون، پیش‌روی خواننده‌ی گرامی است، و عنوان آن *A Life at Work: The Joy of Discovering What You Were Born to Do* (= زندگی در حال کار: شادمانی حاصل از کشف این که برای انجام دادن چه کاری زاده شده‌ای) است، مور به اعمال و تطبیق نظریه و طرح کلی خود را در خصوص یکی از ساحت‌های زندگی، یعنی ساحت شغل و حرفه، دست می‌زند. به عبارت دیگر، درصدد است که همان روح، و همان عمق و قداست را که باید به همه‌ی زندگی ما بازگردد، به ساحت شغل و حرفه، نیز، بازگرداند. به این لحاظ، این کتاب به زیرمجموعه‌ای از نظریه و طرح کتاب مراقبتِ نفس/ تیمارِ جان می‌پردازد.

می‌توان مدعیات عمده و اصلی این کتاب را در هشت فقره بیان کرد:

(۱) هر فرد انسانی برای اداء رسالتی (calling یا vocation) خاص، که منحصر به او است، آفریده شده است. ویژگی‌های خاص جسمانی - ذهنی - روانی که به